Td016_3

Καράβι μες στη θάλασσα κι η κόρη μες στον άμμο
και τα μαλλάκια τ’ς ξέπλιχα καραβουκύρ’ φουνάζει.
Στάσου στάσου βρε γκιουμετζή όπου θα πας θα έρτω
όπου θα πας θα έρτω.
Εκεί π’ θα πάγω κόρη μου κοράσια δε διαβαίνουν
κοράσια δε διαβαίνουν.
Κορή μου σαν πεινάσουμε και τι ψωμί θα φάμε.
Τα δέντρα πόχουν τον καρπό όλον μεις θα τον φάμε.
Κορή μου σαν διψάσουμε και τι νιαρό θα πιούμε.
Το δάκρυ σου το δάκρυ μου νιαρό θα ποτιστούμε.

Καράβι μες στη θάλασσα κι η κόρη μες στον άμμο
και τα μαλλάκια τ’ς ξέπλιχα καραβουκύρ’ φουνάζει.
Στάσου στάσου βρε γκιουμετζή όπου θα πας θα έρτω.
Εκεί π’ θα πάγω κόρη μου κοράσια δε διαβαίνουν.
Κορή μου σαν πεινάσουμε και τι ψωμί θα φάμε.
Τα δέντρα πόχουν τον καρπό όλον μεις θα τον φάμε.
Κορή μου σαν διψάσουμε και τι νιαρό θα πιούμε.
Το δάκρυ σου το δάκρυ μου νιαρό θα ποτιστούμε.